

Forslag til forespørgselsdebat om Naalakkersuisut skal pålægges, at arbejde for udbredelsen af Maniitsoq modellen i Psykiatrien.

(Medlem af Inatsisartut Astrid Fleischer Rex, Demokraterne)

Svarnotat

(Medlem af Naalakkersuisut for Sundhed, Agathe Fontain)

Jeg takker medlem af Inatsisartut for at fremsætte forslag til denne forespørgselsdebat.

Det peges på, at psykiatrien er et område, hvor der er hårdt brug for nytænkning, da mental sundhed er yderst vigtigt for at opretholde et liv med kvalitet - både for den enkelte, for familien og for samfundet - samtidig med, at psykiatrien i dag er et af de tungeste sygdomsområder på linje med kræft og livsstilssygdomme. Det foreslås, at erfaringerne fra Maniitsoq omkring et integreret tværfagligt samarbejde omkring de psykisk syge bør medtænkes i forbindelse med arbejdet med den nye psykiatrilov.

Jeg er enig i disse betragtninger.

Det overordnede mål med indsatsen på det psykiatriske område er at sikre de psykiatriske patienter det bedst mulige liv.

Naalakkersuisut lægger vægt på, at den psykiatriske patient er i centrum og er en del af det tværsektorielle behandlingssamarbejde indenfor psykiatrien. Dette skal også fremadrettet være et kerneelement i arbejdet på det psykiatriske område.

Det psykiatriske arbejde er i dag bygget op omkring lokalt personale med psykiatrisk specialviden, der varetager kontakten til de psykiatriske patienter i dagligdagen. Mindst en gang årligt foretages besøg af en psykiatrisk speciallæge, hvor den videre behandling planlægges. Ved behov gives løbende vejledning fra læger, psykiater på Dronning Ingrid's Hospital eller fra distriktspsykiatrien i Nuuk.

Herudover har de psykiatriske patienter i Maniitsoq kunnet profitere af, at der har været ansat de samme speciallæger i psykiatri som distriktslægevikarer forår og efterår i en længere årrække. Denne favorable situation har skabt grobund for et optimalt behandlingsmiljø omkring patienterne i et tæt samarbejde med kommunen, politiet og kriminalforsorgen. Specielt har et tæt samarbejde med kriminalforsorgen været en fordel, da der er en ophobning af patienter med retslig foranstaltning i Maniitsoq.

”Maniitsoq modellen” er således ikke en særskilt model, men er et resultat af, at de givne muligheder har været brugt, så den tog størst mulig hensyn til patienternes behov, og så det gav-nede dem mest muligt.

Dette er centralt i ”Redegørelse på det psykiatriske område” som Naalakkersuisut ved FM 2010 fremlagde. Her ses psykiatrien i sin helhed og i sin samfundsmæssige sammenhæng. Den anbefaler en lang række indsatser, hvis formål er at sikre et let tilgængeligt, sammenhæn-gende, effektivt og evidensbaseret tilbud af høj kvalitet, der indeholder både forebyggelse, ud-redning og behandling.

Redegørelsen lægger vægt på at styrke alle væsentlige dele af det psykiatriske område. Et ud-bygget samarbejde og integration af indsatsen mellem alle ansvarlige sektorer er allerede ker-nen i det arbejde, der pågår omkring implementering af redegørelsens anbefalinger.

På sundhedsvæsenets område er fokus at styrke indsatsen lokalt gennem at styrke de lokale behandlingsmuligheder og kompetencer, samt gennem opbygning af telepsykiatri at øge til-gængeligheden til psykiatrisk ekspertise.

Indenfor det sociale område er fokus at sikre den nødvendige styrkelse på det socialpsykiatri-ske område, specialet omkring uddannelse, bolig og arbejde eller beskæftigelse til patienter med en kronisk eller langvarig psykisk lidelse.

Lovgivningsarbejdet på psykiatriområdet bliver langvarigt og vil i første omgang prioritere, at en ny lov omkring patientrettigheder prioriteres. Lovgivningen vil i sin udformning naturlig-vis tage hensyn til, at det nødvendige samarbejde omkring og med de psykiatriske patienter styrkes.

Med disse ord overgiver jeg ordet til medlemmerne i salen.